

[Axel Ivan Pedersen.]

drøftelserne i udvalget — en tilkænde-givelse af, at man er klar over, at den skattepligtige indkomst er behæftet med visse mangler, når den skal danne grundlag for boligsikring, således som jeg også tidligere har givet udtryk for.

På den anden side, rent bortset fra det tidsmæssige, har flertallet ikke ment det opportunt på et tidspunkt, hvor hele vor skattelovgivning er i støbeskeen, at give sig til at foretage eksperimenter med boligsikringen uden nogen som helst sikkerhed for, at vi nåede et resultat, der kunne holde, når en skattereform så dagens lys. Selv ikke en ordning, hvorefter den skattepligtige indkomst skulle tillægges betalte skatter, altså en foruddiskontering af skattefradrag-reglens bortfald, turde man binde an med. Den vil i øvrigt heller ikke være helt retfærdig, idet den giver lejerne i købstæder med en lav skatteprocent fordele fremfor dem, der bor i købstæder med en høj beskattesprocent.

Man, det vil sige flertallet i udvalget, har derfor ment, at man dels må afvente resultaterne af skatteforhandlingerne, dels indhøste erfaringer ved administrationen af de nu foreslåede bestemmelser og på grundlag heraf tage ordningen op til revision. Jeg skal afstå fra at komme nærmere ind herpå, men henviser til udvalgsflertallets udførlige redegørelse for disse synspunkter; det vil heraf fremgå, at man er indforstået med en snarlig revision af loven. Alene ændringerne i skattelovgivningen gør en sådan revision påkrævet, og det vil sikkert være på sin plads til sin tid at drage skatteekspertes med ind i drøftelserne om den fremtidige ordning.

Selv om venstres repræsentanter i udvalget har fremsat en lang redegørelse for deres synspunkter, skal jeg ikke gå nærmere ind på disse ud over at sige, at jeg på flere punkter er ganske uenig i disse synspunkter. Det gælder f. eks. betragtningen om, at flertallets forslag vil føre til uoverskuelige administrative vanskeligheder i modsætning til venstres forslag. Det er helt korrekt af mig at sige, at man ved ordningens etablering har et håndgribeligt grundlag i den skattepligtige indkomst, hvis anvendelse med indkomststigningerne in mente ikke vil fortræde nogen. Derimod vil kravene til lejerne, som søger boligsikring, således

som disse krav er udformet i ændringsforslag nr. 7 stillet af partiet venstres udvalgsmedlemmer, stille ansøgerne over for en opgave, som kun de færreste vil være i stand til at løse, fordi de ikke ved indgivelse af deres selvangivelse har været opmærksomme på, at de skulle opbevare en kopi af selvangivelsen, om de overhovedet har taget en sådan kopi.

Måske burde jeg også gøre opmærksom på, at et par af ændringsforslagene, altså bare ikke af venstres, tager særligt hensyn til vore pensionister også med hensyn til vilkårene for at bo i en lejlighed med mere end 2 værelser. Ligeledes bør det nævnes, at der er skabt hjemmel for, at boligselskaberne kan afregne direkte med kommunalbestyrelserne, for så vidt angår tilskuddene efter boligsikringsordningen. Det vil altså sige den samme ordning, som man har haft hidtil mange steder med hensyn til børnetilskud.

Lad mig som en afsluttende bemærkning om boligsikringsordningen sige, at det er givet, at en lovgivning som denne, der ganske bryder med de hidtidige principper for boligstøtte, ikke i sin første udformning kan være fuldkommen, men at den trods alle anstrengelser og et dygtigt arbejde af boligministeriets embedsmænd må være behæftet med visse mangler. Men det vil administrationen af loven ude i kommunerne snart komme under vejr med, og de ad den vej indhøstede erfaringer vil da være til uvurderlig gavn, når loven skal revideres. Jeg håber derfor på, at denne lovgivning må blive accepteret i samme gode ånd som den, hvori den er udformet, så den virkelig kan blive det element i vor boliglovgivning, der bl. a. kan flytte familierne bort fra de skumle baggårde og ud i lyse omgivelser.

Til forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri, også kaldet forslaget om en landsbyggefond, har boligministeren stillet 7 ændringsforslag, hvis væsentligste indhold er, at de lejeforhøjelser, som skal finde sted i de sociale boligselskaber efter vurderingen, udsættes i 3 måneder til 1. juli og som følge heraf også selskabernes pligt til at indbetale til landsbyggefonden.

Et andet ændringsforslag går ud på, at bestemmelsen i lovforslaget om, at kommunalbestyrelsen kan forlange nyvalg af lejer-